

זכרון דברים

בענין קביעת זכאות ותנאים ליציאת עובדים בדרגה 7
ומעלה כדירוג ההנדסאים והטכנאים להשתלמות במשכורת
שנעשה ונחתם ב י"ג א"ת ביום 22.8.1982

ב י 1: ממשלת ישראל, בשם מדינת ישראל, המיוצגת על-ידי הממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר, נר הלל דודאי;

מרכז השלטון המקומי בישראל, בשמו ובשם כל הרשויות המקומיות בישראל, למעט שלוש הערים הגדולות (ירושלים, תל-אביב-יפו וחיפה), המיוצג על-ידי מר גדעון לב;

שלוש הערים הגדולות הנ"ל, המיוצגות על-ידי מר נפתלי איתן;

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, בשמה, בשם ההסתדרות הציונית, קרו היסוד והקרו הקיימת לישראל, המיוצגת על-ידי מר יהודס הל;

המוסדות להשכלה גבוהה בישראל, המיוצגות על-ידי מר שמואל שיפמן.

מצד אחד

ל ב י 1: הסתדרות ההנדסאים, המיוצגת על-ידי המזכיר הארצי, מר זלמן שנקמן ומר רם שפי.

מצד שני

הואיל: ובסעיף 5 לזכרון דברים, שנחתם עם הסתדרות ההנדסאים ביום 10.5.1979, נקבע הסדר בענין קביעת זכאות ותנאים ליציאת עובדים בדרגה 7 ומעלה להשתלמות במשכורת;

והואיל: והתברר לצדדים, לאור הניסיון שנצבר במשך התקופה שחלפה מאז נחתם זכרון הדברים הנ"ל, כי ההסדר אינו ברור די צרכו ומחייב הבהרות, תוספות ושינויים;

והואיל: והצדדים חפצים לקבוע הסדר בוור ומקיף בנדון;

לפיכך הוסכם בין הצדדים כך: -

המבוא לזכרון דברים זה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

2. השתלמות, לעניין זכרון דברים זה, הינה פעולה לשיפור הדמה המקצועית. השלמת מיומנויות למי שמאומן בהן כבר, עדכון בתחומים ובנושאים שחלו בהם שינויים וחיידושים, השלמת ידיעות והרחבתן, כל זאת בתחומים ובנושאים העשויים לתרום למילוי תפקידי העובד או להעלאת רמתו.

3. (א) עובד, המדורג בדרגה 7 ומעלה, זכאי לצאת ביוזמתו להשתלמות, למשך 15 יום או 30 יום, לאחר תקופת עבודה, אצל מעסיקו הנוכחי, של שלוש שנים או שש שנים, בהתאמה, בה היה מדורג בדרגה כאמור. לעניין זה תוכר רק תקופת עבודה שאחרי 1.4.1978, אולם כהוראת מעבר נקבע שעובד אשר היה מדורג בדרגה 7 ומעלה ב-1.4.1978, זכאי לצאת להשתלמות למשך 30 יום החל מ-1.4.1982 (במקום החל מ-1.4.1984) או ל-15 יום החל מ-1.4.1981.

(ב) מהמכסות הנ"ל יקוזזו תקופות בנות שלושה ימים רצופים ומעלה בכל פעם, שחלו במהלך התקופה של שלוש או שש השנים כאמור, בהן השתתף העובד בהשתלמות על חשבון ימי עבודה, למעט ימים בהם השתתף העובד בפעולות הדרכה, לימוד, השתלמות או התמחות שנעשו מטעם המעסיק והן נדרשות על-ידי המעסיק לצורך מילוי התפקיד שהעובד ממלא או מיועד למלא.

4. (א) עובד הזכאי לצאת להשתלמות, יוכל לנצל זכותו זו, בכפוף לאמור בסעיף 7 להלן, ממועד הזכאות (אחרי שלוש או שש שנים, כאמור בסעיף 3(א) לעיל) וכן במשך תקופה נוספת של שש שנים מהמועד שבו הוא זכאי להשתלמות של 30 יום (להלן: התקופה הנוספת).

(ב) במשך התקופה הנוספת יצבור העובד זכאות לתקופת השתלמות נוספת של 15 יום (לאחר שלוש שנים) או 30 יום (לאחר שש שנים), שאותה יהיה רשאי לנצל גם כן במשך תקופה של עד שש שנים נוספות, כאמור בסעיף קטן (א) לעיל, וכן הלאה.

(ג) עובד שלא ינצל עד תום התקופה הנוספת את ימי ההשתלמות שהוא זכאי להם בגין שש השנים (לרבות שלוש השנים הראשונות) שקדמו לתקופה הנוספת, כולם או מקצתם, לא יהיה זכאי עוד לנצל ימים אלה לאחר תום התקופה הנוספת.

5. (א) בהתאם לאמור בסעיף 3(א) לעיל ובכפוף לאמור בסעיפים 3(ב) לעיל ו-7 להלן, יוכל עובד לצאת להשתלמות למשך 15 יום או 30 יום, לפי העניין.

(ב) למרות האמור בסעיף קטן (א) לעיל, יוכל עובד, שיוצה בכך, לפצל את תקופת ההשתלמות, לה הוא זכאי, לתקופות קצרות יותר, ובלבד שכל אחת מהן לא תהיה קצרה משלושה ימים רצופים.

6. במניין ימי ההשתלמות, שינוצלו על-ידי העובד (לרבות אלה הנזכרים בסעיף 3(ב) לעיל), יילקחו בחשבון גם ימי שבת וחג שיחולו בהלך ההשתלמות, אלא אם יחולו ביום הראשון או האחרון של ההשתלמות.

7. (א) יציאת עובד להשתלמות, לרבות לתקופה קצרה מ-15 יום או 30 יום, טונה אישור המעסיק.

(ב) המעסיק ייתן את האישור המבוקש בתנאים המצטברים הבאים:

(1) תחום ההשתלמות מתאים למקצועו או עיסוקו של העובד.

(2) יציאת העובד להשתלמות, במועד שתוכנן על ידו, אינה פוגעת בצרכי העבודה.

במקרה שיציאת העובד להשתלמות, במועד שתוכנן על-ידו, פוגעת לדעת המעסיק, בצרכי העבודה, רשאי המעסיק לעכב את יציאת העובד להשתלמות ובלבד שלא יעכב את יציאתו לתקופה של יותר משישה חודשים.

אם תימנע יציאת עובד להשתלמות מסוימת, כתוצאה מעיכוב של המעסיק וזאת לקראת תונו התקופה הנוספת, יהיה העובד זכאי לצאת לאותה השתלמות, אם תקיים, בתוך תקופה של עד שישה חודשים מתום התקופה הנוספת.

אם יוכח שהשתלמות כנייל לא התקיימה בתוך תקופה של שישה חודשים כאמור, יהיה העובד זכאי לצאת לאותה השתלמות, אם תתקיים, במועד הקרוב ביותר ובתוך תקופה של עד שנתיים מתום התקופה הנוספת.

לגבי הימים, המיועדים ליציאה להשתלמות כנייל בלבד, לא יחול האמור בסעיף 4(ג) לעיל, אלא לאחר שנתיים מתום התקופה הנוספת, כאמור.

8. (א) עובד שישתתף בהשתלמות זכאי לתשלום משכורת בעד ימי ההשתלמות כמו זו לה היה זכאי אילו נקרא לשירות מילואים, ובלבד שלא יקבל, בחישוב חודשי, יותר מהמשכורת והתוספות שהיה זכאי להן אילמלא השתתף בהשתלמות.

מובהר בזאת שזכרון דברים זה אינו מקנה לעובד זכות לתשלום החזר שכר לימוד, הוצאות נסיעה, אש"ל וכיו"ב, הכרוכים בהשתלמות.

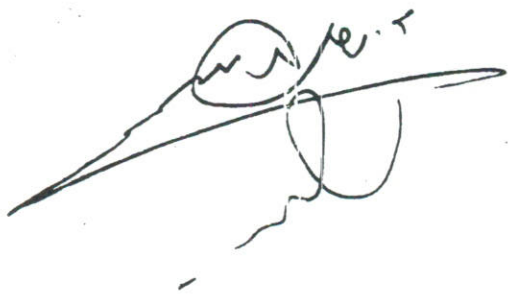
ב) עובד כאמור, הזכאי לפי הסכם או הסדר קיים, לתשלום גבוה מהנובט מסעיף זה, ימשיך ליהנות מהתשלום על-פי ההסכם או ההסדר הקיים, במקום האמור בסעיף זה, וסעיף זה לא יחול עליו.

9. זכרון דברים זה בתוקף מ- 1.4.1981, למעט סעיף 8 לעיל שתוקפו מ-1.4.1982.

10. זכרון דברים זה מבטל את סעיף 5 לזכרון הדברים מיום 10.5.1979 ובא במקומו.

ולראיה באנו על החתום: -

בשם הסדרות ההנדסאים

בשם ממשלת ישראל

בשם מרכז השלטון המקומי בישראל

בשם שלוש הערים הגדולות (ירושלים, תל-אביב-יפו וחיפה)

בשם הסוכנות היהודית

בשם מוסדות אגודה